

คู่มือ

แนวทางการจัดการข้อมูล และลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจก

กลุ่มเกษตร
และอุตสาหกรรมอาหาร

คำนำ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถือเป็นปัญหาที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่อธุรกิจและการใช้ชีวิตของผู้คน ตั้งแต่ปัญหาน้ำท่วม ภัยแล้ง สภาพอากาศที่แปรปรวน ทั้งหมดนี้เป็นผลจากอุณหภูมิของโลกที่สูงขึ้นจากกิจกรรมของธุรกิจและการใช้ชีวิตของผู้คน

หลายภาคส่วนจึงเริ่มให้ความสำคัญกับการดำเนินธุรกิจโดยคำนึงถึงปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยเฉพาะในประเด็นการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยมีการกำหนดขั้นตอนเพื่อให้องค์กรมุ่งไปสู่เป้าหมายการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) ผ่านการดำเนินงานที่เรียกว่า Net Zero Pathway

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET) จึงได้จัดทำคู่มือ “แนวทางการจัดการข้อมูลและลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก” เพื่อเป็นคู่มือช่วยแนะแนวทางการจัดการก๊าซเรือนกระจกในธุรกิจ ครอบคลุมตั้งแต่การเก็บข้อมูลก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของธุรกิจ ใน Scope 1-2 (ในส่วนของ Scope 3 จะยังไม่นำเสนอในคู่มือฉบับนี้) การทวนสอบข้อมูล การตั้งเป้าหมาย และแนวทางการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยเนื้อหาของคู่มือฉบับนี้ได้ถูกรวบรวมจากโครงการการจัดการก๊าซเรือนกระจกของ SET ที่ดำเนินงานร่วมกับที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญ สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงานเรื่องการจัดการก๊าซเรือนกระจกของบริษัทจดทะเบียนที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางเบื้องต้นและสนับสนุนให้ธุรกิจที่มุ่งมั่นในการจัดการก๊าซเรือนกระจกได้เป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเป้าหมายสู่ Net Zero ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

คู่มือนี้ได้จัดทำครอบคลุม 8 อุตสาหกรรม สอดคล้องการจัดกลุ่มของ SET ได้แก่

- 1 เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร
- 2 สินค้าอุปโภคบริโภค
- 3 ธุรกิจการเงิน
- 4 สินค้าอุตสาหกรรม
- 5 อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง
- 6 ทรัพยากร
- 7 บริการ
- 8 เทคโนโลยี

คู่มือนี้ เหมาะกับใคร ?

สำหรับองค์กรที่ต้องการดำเนินการตาม Net Zero Pathway ด้านล่าง สามารถนำคู่มือนี้ไปใช้เป็นแนวทางเบื้องต้นในการดำเนินการจัดการก๊าซเรือนกระจกภายในองค์กรได้ โดยบุคลากรในหน่วยงานต่างๆ ขององค์กรสามารถนำคู่มือนี้ประยุกต์ใช้ได้ เช่น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม การดำเนินงานด้านความยั่งยืน รวมถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารและกิจกรรมทางธุรกิจ เป็นต้น

Net Zero Pathway

การเก็บ
และคำนวณข้อมูล
ก๊าซเรือนกระจก
Scope 1-2

การเก็บ
และคำนวณข้อมูล
ก๊าซเรือนกระจก
Scope 3

การทวนสอบ
ข้อมูล

การตั้งเป้าหมาย
เช่น การมุ่งไปสู่
Net Zero

แนวทางการลด
การปล่อยก๊าซ
เรือนกระจก
(Mitigation)

หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการจัดการ
ด้านสิ่งแวดล้อม

หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน
ด้านความยั่งยืน

หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการผลิตและ
โรงงาน

หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการจัดหา
วัตถุดิบ

หน่วยงานที่
เกี่ยวข้องกับการ
งานบุคคล

รวมถึงผู้ที่
เกี่ยวข้องกับการ
บริหารและกิจกรรม
ทางธุรกิจ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับการใช้งานคู่มือ

- ผู้ใช้ควรเลือกคู่มือตามอุตสาหกรรมที่ตรงกับประเภทธุรกิจของท่าน เพื่อให้มั่นใจได้ว่ารายละเอียดของคู่มือตามอุตสาหกรรม ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูล แนวทางการลดการปล่อยก๊าซ การทวนสอบข้อมูล ไปจนถึงการตั้งเป้า สอดคล้องกับกิจกรรมการดำเนินธุรกิจของผู้ใช้คู่มือ
- หากธุรกิจของผู้ใช้มีความคาบเกี่ยวในหลากหลายอุตสาหกรรม สามารถนำคู่มือในอุตสาหกรรมอื่นมาประยุกต์ใช้เพิ่มเติมได้ เช่น ธุรกิจโรงไฟฟ้าพลังงานทดแทนที่อาจมีการก่อสร้างโรงไฟฟ้าและผลิตไฟฟ้าให้กับลูกค้า สามารถเลือกใช้คู่มือ “อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง” และคู่มือ “กริพยากร” ร่วมกัน เป็นต้น

องค์กรจะได้ประโยชน์อะไรจากการจัดการลดก๊าซเรือนกระจก

การดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อผู้มีส่วนได้เสีย รวมถึงสังคมและชุมชน นอกเหนือจากการแสดงถึงภาพลักษณ์องค์กรด้าน Good Corporate Citizenship ต่อสาธารณะแล้ว องค์กรจะได้รับประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมที่มากมาย โดยเฉพาะผลลัพธ์ในมิติเศรษฐกิจ กล่าวคือการจัดการก๊าซเรือนกระจกจะช่วยเพิ่มโอกาสและส่งเสริมศักยภาพการแข่งขันของธุรกิจ เนื่องจากรัฐบาลและหน่วยงานกำกับดูแลของหลายประเทศต่างกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรการทางการค้าเพื่อผลักดันให้ธุรกิจลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งผลให้ธุรกิจที่ปรับตัวและดำเนินการเรื่องนี้ก่อนสามารถรักษาขีดความสามารถและเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันได้

ระบบ SET Carbon

นอกเหนือจากคู่มือที่จะช่วยสนับสนุนการดำเนินงานของธุรกิจเพื่อมุ่งสู่เป้าหมาย Net Zero แล้ว SET ยังได้พัฒนาระบบการจัดการข้อมูลก๊าซเรือนกระจก หรือระบบ SET Carbon เพื่อเป็นเครื่องมือจัดการ จัดเก็บ และคำนวณข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในกิจกรรมทางธุรกิจ ซึ่งจะเป็นอีกเครื่องมือเพื่อช่วยให้การดำเนินงานตาม Net Zero Pathway ภายในองค์กรมีมาตรฐานและเป็นระบบมากยิ่งขึ้นด้วย โดยระบบ SET Carbon จะสามารถช่วยจัดการข้อมูลก๊าซเรือนกระจกในรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. แนวทางการรวบรวมข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1, 2 และ อื่นๆ
2. ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมและการทวนสอบ

โดยสามารถเข้าผ่าน

Disclaimer

เนื้อหาข้อมูลที่จะปรากฏในคู่มือนี้ ถูกจัดให้มีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูล และเพื่อการศึกษาอ้างอิงเท่านั้น และเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยหรือผู้อนุญาตให้แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ถ้ามี) ซึ่งได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ การนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น นอกจากที่ระบุไว้ข้างต้น รวมถึงเพื่อวัตถุประสงค์ในการการค้าหากำไร จะกระทำมิได้ ทั้งนี้ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่อาจรับรอง ความครบถ้วน ความถูกต้องเหมาะสม ความเป็นปัจจุบัน หรือความน่าเชื่อถือ ของเนื้อหาข้อมูล หรือการรับประกันผลที่จะได้รับจากการใช้เนื้อหาข้อมูลนี้ และขอปฏิเสธต่อความรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดจากการนำเนื้อหา ข้อมูลไปใช้ในทุกกรณี

สารบัญ

1. แนวทางการรวบรวมข้อมูล	1
การปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1, 2 และ อื่นๆ	
2. แนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1 และ 2	4
3. ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมและการทวนสอบ	10
4. การตั้งเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์	13

1

**แนวทางการรวบรวมข้อมูล
การปล่อยก๊าซเรือนกระจก
ขอบเขตที่ 1, 2 และ อื่นๆ**

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็นหนึ่งในความท้าทายที่สำคัญในปัจจุบัน นำมาสู่การตระหนักถึงบทบาทสำคัญขององค์กร ในการรายงานข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยในหัวข้อ แนวทางการรวบรวม ข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1, 2 และ อื่นๆ จะช่วยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้อง กับแต่ละอุตสาหกรรม โดยแบ่งรูปแบบการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็น 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

- ขอบเขตที่ 1:** การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรงขององค์กร
- ขอบเขตที่ 2:** การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางอ้อมจากการใช้พลังงาน
- ขอบเขตอื่นๆ:** การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทางตรง แต่ไม่ถูกระบุในขอบเขตที่ 1 (ไม่รวมถึงการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขต 3)

โดยจะระบุรายละเอียด กิจกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกและหน่วยวัด เพื่อให้องค์กรสามารถนำไปปรับใช้เพื่อการรวบรวมข้อมูล การปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างครบถ้วน

การรวบรวมข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1

กิจกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก	หน่วยวัด
การรั่วไหลของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากกระบวนการผลิต	ton
การใช้ปุ๋ย เช่น - ชนิดของปุ๋ยที่ใช้ - ปริมาณปุ๋ยที่ใช้	ton
การใช้ปูนขาว เช่น - ปริมาณปูนขาวที่ใช้ - ชนิดของปูนขาว	tonne produced dolomite/limestone
การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ทะเลหรือแม่น้ำโดยตรง	m3
การจัดการน้ำเสียในบ่อบำบัดน้ำเสียที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือ มีอำนาจควบคุม	m3
การเติมสารดับเพลิงในถังดับเพลิงที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือ มีอำนาจควบคุม	kg
การเติมสารทำความเย็นสำหรับตู้แช่เย็นที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือ มีอำนาจควบคุม	kg
การเติมสารทำความเย็นสำหรับเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำน้ำเย็น (Chiller) ที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือ มีอำนาจควบคุม	kg
การใช้ยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน (Off-Road) เช่น รถไถ รถแทรกเตอร์ รถโฟล์คลิฟท์ เป็นต้น	litre
การใช้รถประจำตำแหน่งของผู้บริหารที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือมีอำนาจควบคุม	litre

กิจกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก	หน่วยวัด
การใช้น้ำมันพาหนะที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือ มีอำนาจควบคุม ในกิจกรรม เช่น การรับ-ส่ง พนักงาน, การเดินทางเพื่อธุรกิจ, การบรรทุกของสำหรับกิจกรรมองค์กร เป็นต้น	litre
การใช้น้ำมันพาหนะที่บริษัทเป็นเจ้าของและ/หรือ มีอำนาจควบคุม ในการขนส่งและกระจายสินค้าให้กับลูกค้า	litre
การใช้เชื้อเพลิงสำหรับเครื่องจักรที่มีการเผาไหม้อยู่กับที่ (Stationary Combustion)	scf
การซื้อก๊าซหุงต้ม (LPG) โดยบริษัทใช้เอง	scf
การใช้เชื้อเพลิงในเครื่องสูบน้ำดับเพลิง (Fire Pump)	scf
การใช้เชื้อเพลิงในเครื่องปั่นไฟ (Generator)	scf

การรวบรวมข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 2

กิจกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก	หน่วยวัด
การใช้ไฟฟ้า	kWh
การซื้อไอน้ำเพื่อประกอบธุรกิจ	kWh

การรวบรวมข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตอื่นๆ

กิจกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจก	หน่วยวัด
ปริมาณสารชีวมวลที่ใช้เป็นเชื้อเพลิง	kg
สารทำความเย็นอื่นๆ เช่น R-22	kg

สามารถศึกษารายละเอียด “หน่วยวัด” ได้ที่ภาคผนวก

2

แนวทางการลดก๊าซเรือนกระจก
ขอบเขตที่ 1 และ 2

จากการที่องค์กรทราบถึงข้อมูลกิจกรรมและปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปลดปล่อยในขอบเขตที่ 1 และ 2 สิ่งสำคัญอีกประการเพื่อให้องค์กรสามารถวางกลยุทธ์การจัดการก๊าซเรือนกระจกในองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพคือ แนวทางการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก โดยในหัวข้อ แนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1 และ 2 จะนำเสนอแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมกับแต่ละอุตสาหกรรม โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ชื่อและรายละเอียดมาตรการการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1 และ 2
2. การนำไปใช้ประโยชน์
3. ข้อสังเกต

ตัวอย่างกิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1

1 การเปลี่ยนรถยนต์สันดาปเป็นไฟฟ้า (EVs)

เป็นแนวทางลดการเผาไหม้แบบเคลื่อนที่ (Mobile Combustion) ขององค์กร โดยใช้มอเตอร์ไฟฟ้าในการให้พลังงานแทนการใช้เครื่องยนต์สันดาปภายใน (Internal Combustion Engine)

การนำไปใช้ประโยชน์: มาตรการนี้ได้รับการสนับสนุนจากนโยบายภาครัฐ 30@30 ซึ่งเป็นแนวทางส่งเสริมยานยนต์ไฟฟ้า (EV) คือ การตั้งเป้าหมายการผลิต ZEV (Zero Emission Vehicle) ให้ได้อย่างน้อย 30% ของการผลิตยานยนต์ทั้งหมดภายในปี 2030

ข้อสังเกต: ความพร้อมของสถานีชาร์จรถไฟฟ้าอาจยังไม่เพียงพอต่อความต้องการและระยะทางการวิ่งต่อการชาร์จอาจยังไม่สามารถเทียบได้กับรถยนต์สันดาปภายใน

2 การเลือกใช้สารทำความเย็นที่มีค่า GWP ต่ำ

เป็นการเลือกใช้สารทำความเย็นที่มีค่าศักยภาพในการทำให้เกิดภาวะโลกร้อน GWP (Global Warming Potential) ต่ำ ซึ่งจะช่วยลดการปล่อย GHG จากการรั่วไหล (Fugitive Emission) ในระยะยาว เช่น สารทำความเย็นชนิด R744, R-32, R501A และ R1234ze ซึ่งดีกว่า R-22 ที่ยังคงใช้อยู่ในหลายองค์กร

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีการใช้เครื่องปรับอากาศทั้งใน สำนักงาน, อาคาร หรือ คลังเก็บสินค้า โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตร อาหาร และการแพทย์ที่จำเป็นต้องมีการใช้งานตู้แช่เย็นขนาดใหญ่

ข้อสังเกต: ในอุตสาหกรรมบางชนิด เช่น การบริการ มาตรการนี้อาจช่วยลดการปล่อย GHG ได้ไม่มากนักเมื่อเทียบกับมาตรการลดอื่นๆ

3 การเปลี่ยนเชื้อเพลิงฟอสซิลในเครื่องปั่นไฟ และปั๊มน้ำดับเพลิงเป็น Battery Energy Storage System

ระบบ BESS (Battery Energy Storage System) เป็นระบบจัดเก็บพลังงานด้วยแบตเตอรี่ ซึ่งใช้ในการสำรองพลังงานไฟฟ้าไว้ใช้กรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน ซึ่งปกติอาคารสำนักงาน โรงงานผลิต หรือคลังสินค้าจะต้องมีระบบไฟสำรองอยู่แล้วแต่มักใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นแหล่งพลังงาน

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับอุตสาหกรรมทั่วไปที่มีการใช้งานเครื่องปั่นไฟสำรองและระบบปั๊มน้ำฉุกเฉินโดยระบบ BESS สามารถเก็บพลังงานไฟฟ้าได้จากพลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ หรือ พลังงานลม

ข้อสังเกต: ขนาดความจุของแบตเตอรี่อาจยังไม่รองรับได้กับอาคารทุกประเภท รวมถึงความเข้าใจในการบำรุงรักษาระบบแบตเตอรี่เพื่อยืดอายุการใช้งานและคงประสิทธิภาพสูงสุด

4 การเปลี่ยนรถโฟล์คลิฟต์เชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นไฟฟ้า (EV Forklift)

เป็นแนวทางการเลือกใช้ EV Forklift แทนที่รถโฟล์คลิฟท์ที่ใช้เชื้อเพลิงฟอสซิล โดยปัจจุบัน EV Forklift มีการพัฒนานวัตกรรมของแบตเตอรี่เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน รองรับการใช้งานที่มีน้ำหนักมากขึ้นและสามารถใช้งานได้กับคลังสินค้าทุกประเภท

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีการใช้งานรถโฟล์คลิฟท์ในการดำเนินงานต่างๆ ของบริษัท โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับระบบคลังสินค้า

5 การเปลี่ยนไปใช้เชื้อเพลิงชีวมวลจากของเสียแทนเชื้อเพลิงฟอสซิล

เป็นแนวทางการใช้ของเสียในกระบวนการผลิตจากอุตสาหกรรมเกษตรในรูปของสารชีวมวล (Biomass) มาใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับการผลิตความร้อนและพลังงานไฟฟ้า เช่น เชื้อเพลิงของหม้อไอน้ำ (Boiler)

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตที่ใช้ความร้อน เช่น อุตสาหกรรมเกษตรและอาหารที่มีโรงงานผลิตสินค้าที่กระบวนการผลิตมีการใช้พลังงานความร้อน เช่น โรงงานผลิตน้ำตาล

6 การใช้ปุ๋ยไนโตรเจนอย่างมีประสิทธิภาพ

เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ไนโตรเจนในภาคการเกษตรเพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากปุ๋ยไนโตรเจน โดยใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิตปุ๋ยไนโตรเจนที่มีการเติมสารยับยั้งการเกิดไนตริฟิเคชัน (Nitrification Inhibitors) ช่วยให้ไนโตรเจนอยู่ในดินได้นานขึ้น ลดการสูญเสียไนโตรเจนในดินไปเป็นไนตรัสออกไซด์

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับอุตสาหกรรมเกษตรที่มีการใช้ปุ๋ยไนโตรเจนเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรจำนวนมาก

7

การลดการปล่อยก๊าซมีเทนจากการปลูกข้าว

การปลูกข้าวแบบเปียกมีส่วนสำคัญในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับภาคอุตสาหกรรมเกษตร โดยการคัดเลือกพันธุ์ข้าวและการจัดการกระบวนการปลูกข้าวที่เหมาะสมจะช่วยลดการเกิดก๊าซมีเทนได้ ซึ่งสามารถทำได้ดังต่อไปนี้

1. การเพิ่มผลผลิตข้าวต่อพื้นที่: เป็นการเพิ่มปริมาณข้าวที่ผลิตต่อพื้นที่ปลูกเดียวกันซึ่งจะช่วยลดพื้นที่ที่ใช้ปลูกข้าว ส่งผลให้พื้นที่นาที่มีน้ำจืดน้อยลงและมีการปล่อยก๊าซมีเทนลดลง
2. การนำฟางข้าวออกจากรือนก่อนการเติมน้ำ: การนำฟางข้าวออกจากพื้นที่นาที่น้ำจะเข้าจะสามารถลดการปล่อยมีเทนได้เนื่องจากฟางที่ย่อยสลายภายใต้ น้ำจะมีการผลิตมีเทนเกิดขึ้น
3. การปล่อยให้น้ำในนาแห้งช่วงระยะเวลาสั้นๆ: การลดระยะเวลาที่ข้าวต้องอยู่ใต้น้ำสามารถลดการเจริญเติบโตของแบคทีเรียที่ผลิตมีเทนได้ เช่น การลดระดับน้ำในนาเป็นระยะๆ หรือ การปลูกข้าวในพื้นที่ที่แห้งในตอนแรก
4. การคัดเลือกพันธุ์ข้าวที่ปล่อยมีเทนน้อยลง: คัดเลือกพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตสูงและมีอัตราการไหลของสารอาหารออกจากรากต่ำจะมีผลให้เกิดมีเทนน้อยลง

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะสำหรับอุตสาหกรรมเกษตรเป็นหลัก โดยการใช้แนวทางดังกล่าว นอกจากจะสามารถช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกแล้ว ยังสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและลดการใช้ทรัพยากร

8

การลดการใช้พลังงานความร้อนในกระบวนการผลิต

เป็นการลดการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลในการเป็นแหล่งพลังงานความร้อนโดยสามารถดำเนินการได้ดังต่อไปนี้

1. การเปลี่ยนหม้อไอน้ำ (Boiler) เป็นชนิดที่มีประสิทธิภาพสูงขึ้นและมีการหุ้มฉนวนหม้อไอน้ำ: การติดตั้งหม้อไอน้ำรุ่นใหม่ที่ใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงการหุ้มฉนวนเพื่อป้องกันการสูญเสียความร้อน จะช่วยลดสูญเสียพลังงานและลดการใช้ปริมาณเชื้อเพลิงฟอสซิล
2. การซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องจักรและการปรับความดันเชื้อเพลิง: การดูแลรักษาและซ่อมบำรุงอุปกรณ์เครื่องจักรอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการปรับตั้งความดันน้ำมันเชื้อเพลิงให้เหมาะสม จะช่วยให้เครื่องจักรทำงานได้เต็มประสิทธิภาพ ลดการสูญเสียเชื้อเพลิง

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตที่ใช้ความร้อน เช่น อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร

9

การใช้ปั๊มความร้อนเพื่อลดพลังงานความร้อนจากเชื้อเพลิงฟอสซิล

เป็นการนำปั๊มความร้อน (Heat Pump) เพื่อช่วยเป็นแหล่งเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งานพลังงานความร้อนและลดต้นทุน การผลิตโดยดึงความร้อนจากแหล่งที่มีอุณหภูมิสูงและส่งไปยังกระบวนการที่ต้องการพลังงานความร้อน ซึ่งจะช่วยลดความต้องการพลังงานความร้อนที่มาจากเชื้อเพลิงฟอสซิล

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับอุตสาหกรรมที่มีการใช้ปริมาณพลังงานความร้อนและความเย็นจำนวนมากในการดำเนินธุรกิจ เช่น กระบวนการผลิตของอุตสาหกรรมอาหาร, การใช้น้ำร้อนในห้องครัวหรือห้องซักล้างของธุรกิจโรงแรม, การฆ่าเชื้อโรคในโรงพยาบาล รวมถึงการใช้น้ำร้อนหรือลมร้อนในระบบเครื่องจักรการผลิต เช่น การทำพาสเจอร์ไรส์และการทำความสะอาดท่อลำเลียงอุปกรณ์

ข้อสังเกต: ปั๊มความร้อนอาจจำเป็นต้องใช้ร่วมกระบวนการผลิตที่มีการใช้เชื้อเพลิงฟอสซิลหรือ ฮีตเตอร์ (ขดลวดไฟฟ้า) ในการผลิตความร้อนเป็นหลัก

ตัวอย่างกิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 2

1 การใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าประหยัดพลังงาน

เป็นแนวทางการใช้ไฟฟ้าให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในองค์กร เช่น การเลือกใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่ระบุว่าเป็นอุปกรณ์ประหยัดพลังงาน การเลือกใช้อุปกรณ์ที่มีเทคโนโลยีใหม่ทดแทนอุปกรณ์เก่า (ตัวอย่างเช่น การใช้หลอดไฟ LED แทนหลอดไฟทั่วไป) การบำรุงรักษาอุปกรณ์เพื่อลดการสูญเสีย การติดตั้งระบบควบคุมการใช้พลังงาน การปรับอุปกรณ์ให้อยู่ในโหมดที่เหมาะสมกับการใช้งานและประหยัดพลังงาน (ตัวอย่างเช่น การใช้โหมด Standby ของเครื่อง Computer หรือการปรับระดับเครื่องปรับอากาศที่ 25 องศา)

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าในการดำเนินธุรกิจ

2 การจัดการพลังงานในอาคารอนุรักษ์พลังงาน (Building Energy Code)

มุ่งเน้นการลดการใช้พลังงานและเพิ่มประสิทธิภาพผ่านการออกแบบและการก่อสร้างให้มีคุณสมบัติที่ดีและเหมาะสม เช่น ระบบควบคุมสภาพแวดล้อมภายในและระบบปรับอากาศ HVAC (Heating, Ventilation, and Air Conditioning) ที่มีประสิทธิภาพ โดยมีกระบวนการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง คือ

1. ระบบ Facade หรือเปลือกอาคาร – เป็นการออกแบบส่วนที่ปกป้องอาคารและสร้างสภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของอาคารให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เช่น การติดตั้งฉนวนกันความร้อนและวัสดุหลังคา การเลือกโทนสีอาคาร ซึ่งส่งผลต่อการถ่ายเทความร้อน การใช้พลังงานในอาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. การบำรุงรักษาเครื่องปรับอากาศ – เลือกระบบปรับอากาศที่เหมาะสม รวมถึงมีการบำรุงรักษาสม่ำเสมอ จะช่วยรักษาระดับการทำงานของระบบปรับอากาศได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพสูงสุด
3. ระบบแสงสว่าง – มีการคำนวณค่าความส่องสว่างของพื้นที่และจำนวนพื้นที่ เพื่อกำหนดจำนวนหลอดไฟที่จะติดตั้งในบริเวณดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 2,000 ตารางเมตรขึ้นไป เช่น ศูนย์การค้า โรงแรม โรงงาน สำนักงาน สถานศึกษา สถานพยาบาล โรงแรม อาคารชุด ซึ่งสามารถลดต้นทุนและมีการใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3 การรับรองประสิทธิภาพพลังงาน

เป็นวิธีการจัดลำดับอาคารแต่ละแห่งถึงควมมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงานที่จำเป็น โดยพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น สภาพภูมิอากาศ การออกแบบอาคาร วิธีก่อสร้างและวัสดุที่ใช้ การระบายอากาศ เป็นต้น โดยมีกระบวนการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องคือ

1. Leadership in Energy and Environmental Design (LEED) – การได้รับรองมาตรฐานการประเมินอาคารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีประสิทธิภาพในการใช้พลังงาน ซึ่งพัฒนาโดย U.S. Green Building Council: USGBC ซึ่งมีการจัดลำดับตามคะแนนตั้งแต่ Platinum, Gold, Silver ไปจนถึง Certified
2. Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability (TREES) – การได้รับรองมาตรฐาน ซึ่งพัฒนาโดยสถาบันอาคารเขียวไทย (Thai Green Building Institute: TGBI) และมีการจัดลำดับคล้ายมาตรฐาน LEED

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีการใช้อาคาร รวมถึงอุตสาหกรรมก่อสร้างและพัฒนาอสังหาริมทรัพย์

4

การปรับปรุงกระบวนการผลิต

กระบวนการผลิตมีความจำเป็นต้องใช้พลังงานไฟฟ้าซึ่งมาจากเชื้อเพลิงฟอสซิล การปรับปรุงกระบวนการจึงสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้ เช่น การสร้างระบบผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนไม่ว่าจะเป็นพลังงานแสงอาทิตย์หรือพลังงานชีวมวล หรือการลดการใช้พลังงานจากเครื่องจักรและปรับปรุงกระบวนการผลิตที่เกี่ยวข้อง เช่น การติดตั้งอุปกรณ์ปรับความเร็วมอเตอร์ การควบคุมการรั่วของระบบอากาศอัด การหุ้มฉนวนน้ำหล่อเย็น เป็นต้น

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับอุตสาหกรรมการผลิตที่ต้องใช้ไฟฟ้าเป็นพลังงานหลัก เช่น เครื่องทำน้ำเย็น เครื่องฉีดพลาสติก เครื่องทำกระดาษ เป็นต้น

5

การซื้อใบรับรองพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy Certificate: RECs)

การซื้อ RECs เป็นหนึ่งในมาตรการเพื่อส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียนและสนับสนุนการใช้แหล่งพลังงานที่สะอาด ได้รับการยอมรับในระดับสากล เปิดโอกาสให้ผู้ซื้อไฟฟ้าสามารถอ้างสิทธิ์การผลิตและการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน และผู้พัฒนาโครงการดังกล่าวสามารถมีรายได้จากการขายใบรับรอง ปัจจุบันการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้สิทธิ์เป็นผู้ให้การรับรองในประเทศไทย

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีการใช้ไฟฟ้าในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงองค์กรที่ต้องการบรรลุเป้าหมาย Net Zero โดยใช้ RECs ชดเชยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสำหรับ Scope 2

6

การใช้พลังงานจากพลังงานทดแทน

การใช้พลังงานทดแทนสามารถลดค่าใช้จ่ายการใช้พลังงานและส่งผลต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีกระบวนการและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องคือ

1. การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Energy) เช่น การติดตั้งแผงโซลาร์เพื่อรับพลังงานจากแสงแดดและเปลี่ยนเป็นกระแสตรงเพื่อใช้ในอาคาร
2. Building Integrated Photovoltaic Systems (BIPV) เป็นเทคโนโลยีที่ผสานระบบผลิตพลังงานไฟฟ้าจากแสงอาทิตย์ (Photovoltaic – PV) เข้ากับโครงสร้างอาคารโดยตรง เช่น หลังคา ผนัง เพื่อกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของโครงสร้างอาคารและผลิตพลังงานไฟฟ้าได้จากแสงอาทิตย์

การนำไปใช้ประโยชน์: เหมาะกับทุกอุตสาหกรรมที่มีการใช้ไฟฟ้าในการดำเนินธุรกิจ ทั้งธุรกิจการผลิต การบริการ

3

ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม และการทวนสอบ

ข้อมูลก๊าซเรือนกระจกมีความสำคัญต่อการตัดสินใจและการดำเนินงานขององค์กร เพื่อให้ข้อมูลที่รายงานมีความถูกต้องและความน่าเชื่อถือ การทวนสอบจึงถือเป็นกระบวนการสำคัญอย่างยิ่ง

โดยขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการทวนสอบ สามารถแบ่งได้เป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเตรียมความพร้อมก่อนการคัดเลือกผู้ทวนสอบ

- 1.1 ก่อนการคัดเลือกผู้ทวนสอบ ทั้งหน่วยงานทวนสอบและผู้รับการทวนสอบควรร่วมกันกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ของการทวนสอบ รวมถึงระดับความเชื่อมั่นที่ต้องการ
- 1.2 ผู้ทวนสอบจัดเตรียมรายการที่จะทำการตรวจสอบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด
- 1.3 ผู้รับการทวนสอบต้องเตรียมข้อมูลและเอกสารให้พร้อม โดยการตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลในระบบสารสนเทศและเอกสารรายงานต่างๆ รวมถึงเอกสารสนับสนุนที่เกี่ยวข้องทั้งหมด จัดระเบียบเอกสารให้สามารถค้นหาได้ง่าย และจัดเตรียมรายงานสำคัญให้ครบถ้วน

ตัวอย่างการระบุขอบเขตของการทวนสอบ

1. ขอบเขตขององค์กร
2. โครงสร้างทางกายภาพ กิจกรรม เทคโนโลยีและกระบวนการ
3. การปล่อย ดูดกลับและกักเก็บก๊าซเรือนกระจก
4. ชนิดของก๊าซเรือนกระจก
5. ระยะเวลา

2. การคัดเลือกผู้ทวนสอบและการวางแผนการทวนสอบ

- 2.1 การเลือกคณะผู้ทวนสอบที่มีความรู้และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับขอบเขตการทวนสอบ สามารถพิจารณาองค์ประกอบความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ความเป็นอิสระ และปราศจากความขัดแย้งทางผลประโยชน์ โดยผู้ทวนสอบควรมีผู้นำการทวนสอบและคณะทำงานที่เพียงพอ
- 2.2 ผู้ทวนสอบต้องจัดทำแผนการทวนสอบอย่างละเอียด โดยระบุขอบเขต วัตถุประสงค์ ข้อกำหนด และกิจกรรมการดำเนินการทวนสอบอย่างชัดเจน แผนการทวนสอบควรพิจารณาข้อมูลเบื้องต้น เอกสารอ้างอิงจากการทวนสอบครั้งก่อน และออกแบบวิธีการตรวจสอบเพื่อค้นหาข้อผิดพลาดสำคัญที่อาจถูกกลบเกลื่อน รวมถึงอาจใช้การสุ่มตัวอย่างโดยยึดหลักการประเมินความเสี่ยงเพื่อพิจารณาประเด็นต่างๆ

3. การทวนสอบและการจัดทำรายงานการทวนสอบ

- 3.1 การทวนสอบและประเมินผลข้อมูล ประกอบไปด้วย 1. การตรวจสอบเอกสาร 2. การเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์และลงพื้นที่ตรวจสอบ ซึ่งผู้ทวนสอบจะประเมินข้อมูลเพื่อหาสาเหตุความคลาดเคลื่อน วิเคราะห์ความสำคัญของข้อผิดพลาด
- 3.2 ผู้ทวนสอบสรุปผลการทวนสอบ ระบุขอบเขต ระดับความน่าเชื่อถือ ระดับความถูกต้องของข้อมูล พร้อมให้คำแนะนำในการพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงาน โดยรายงานจะถือว่าเสร็จสมบูรณ์เมื่อทั้งผู้ทวนสอบและผู้รับการทวนสอบยอมรับผล มิฉะนั้นจะต้องมีการทวนสอบเพิ่มเติม

จากขั้นตอนการดำเนินที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่าจากการกำหนดขอบเขตและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน การเตรียมความพร้อมด้านข้อมูลและเอกสาร การคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูล และการจัดทำรายงาน ทำให้ได้ผลลัพธ์การทวนสอบที่มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพต่อไป

แผนภาพ สรุปการทวนสอบก๊าซเรือนกระจก

การเตรียมความพร้อม ก่อนการคัดเลือกผู้ทวนสอบ

กำหนดขอบเขตการทวนสอบและเตรียมข้อมูล
กิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร

1

การคัดเลือกผู้ทวนสอบ และการวางแผนการทวนสอบ

องค์กรพิจารณาเลือกผู้ทวนสอบ
ที่ลงทะเบียกับทาง อบก.

2

การทวนสอบ และการจัดทำรายงานการทวนสอบ

ผู้ทวนสอบตรวจสอบข้อมูล
การปล่อยก๊าซเรือนกระจกขององค์กร
ผ่านระบบและแสดงความเห็น
หลังจากเสร็จสิ้นการทวนสอบ

3

แหล่งที่มา:

รายงานแนวทางการทวนสอบคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร,
องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (มกราคม 2560)

โดยทั้ง 3 ขั้นตอนข้างต้นสามารถทำผ่านระบบ SET Carbon ได้

โดยสามารถเข้าผ่าน

SETCarbon

4

การตั้งเป้าหมายการปล่อย
ก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

การตั้งเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero) มีอยู่ด้วยกันหลายระดับ โดยสามารถแบ่งเบื้องต้น เป็น 3 ระดับตามความเข้มข้นในการตั้งเป้าหมาย ได้ดังนี้

- 1. **Nationally Determined Contributions (NDC), แนวทางของประเทศไทย**
การตั้งเป้าหมายเพื่อบรรลุตามข้อตกลงปารีส โดยกำหนด Carbon Neutrality ภายในปี 2050 และ Net Zero ภายใน 2065
- 2. **Thailand Greenhouse Gas Management Organization (TGO), มาตรฐานของประเทศไทย**
การตั้งเป้าหมายเพื่อมุ่งสู่ Net Zero ครอบคลุมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขอบเขตที่ 1, 2 และ 3
- 3. **Science Based Targets Initiative (SBTi), มาตรฐานสากล**
การตั้งเป้าหมายเพื่อควบคุมการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกให้ไม่เกิน 2 องศาเซลเซียสเมื่อเทียบกับยุคก่อนปฏิวัติอุตสาหกรรม

ตารางการเปรียบเทียบการตั้งเป้าหมาย Net Zero ตามมาตรฐานประเทศไทยและระดับสากล

หัวข้อ	SBTi	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (TGO)
การเก็บและคำนวณก๊าซเรือนกระจกของกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง	ตามหลักการ Greenhouse Gas Protocol	ตามหลักการ Carbon Footprint for Organization (CFO)
เป้าหมายระยะสั้น Near-Term Target	1. ลดการปล่อยก๊าซขอบเขตที่ 1, 2, ไม่น้อยกว่า 42% ภายในปี 2030 2. ลดการปล่อยก๊าซขอบเขตที่ 3 โดยสัดส่วนขึ้นอยู่กับอุตสาหกรรม (สัดส่วนเฉลี่ย 42%)	
เป้าหมายระยะยาว Net Zero Target	ลดการปล่อยก๊าซขอบเขตที่ 1, 2, 3 ไม่น้อยกว่า 90% ภายในปี 2050	
การรับรองการตั้งเป้าหมาย	โดย SBTi	โดยหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับ TGO

ทั้งนี้ ในตารางไม่รวมถึงการตั้งเป้าหมายตามกรอบ NDC ที่เป็นกรอบการตั้งเป้าหมายในภาพรวมของประเทศไทย

การตั้งเป้าหมายตามมาตรฐาน SBTi

โดยในคู่มือจะกล่าวถึง การตั้งเป้าหมายตามหลักการ SBTi เป็นหลักเนื่องจากเป็นมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับมากที่สุดในปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลตามหลักการ SBTi

การระบุปีเป้าหมาย (Target Year)

เป็นการระบุปีในอนาคต โดยเป็นปีที่แสดงถึงความตั้งใจขององค์กรที่จะบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกให้ได้ตามกำหนด

การระบุเป้าหมาย เช่น การระบุเป็นเปอร์เซ็นต์ปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่จะลดลง หรือการระบุปีที่องค์กรจะปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

การระบุปีฐาน (Base Year)

เป็นปีที่ใช้อ้างอิงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเริ่มต้นขององค์กร โดยจะสัมพันธ์กับเปอร์เซ็นต์การปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ลดลงในแผนการลดระยะสั้นและระยะยาวขององค์กร

การระบุปีฐาน เช่น ปีที่รวบรวมข้อมูลกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกครบถ้วนที่สุด

2. รูปแบบการเปิดเผยการตั้งเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกตามหลักการ SBTi

ทาง SBTi กำหนดมาตรฐานเปิดเผยข้อมูลก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ทุกองค์กรสามารถนำไปใช้เป็นแบบแผนเดียวกัน ดังนี้

2.1 รูปแบบข้อความการเปิดเผยการตั้งเป้าหมายตาม SBTi (ขอบเขตที่ 1, 2 และ 3)

การเปิดเผยการตั้งเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจกตามหลักการ SBTi (ขอบเขตที่ 1, 2 และ 3) [Company name] commits to reduce absolute scope 1, 2 and 3 GHG emissions [percent reduction]% by **[Target Year]** from a **[Base Year]** base year.

2.2 ตัวอย่างการเปิดเผยข้อมูลขององค์กรตาม SBTi

- การเปิดเผยข้อมูลขอบเขตที่ 1 และ 2

Company A commits to reduce absolute scope 1 and 2 GHG emissions 42% by 2030 from a 2023 base year.

- การเปิดเผยข้อมูลขอบเขตที่ 3

Company A commits to reduce absolute scope 3 GHG emissions from (e.g. purchased goods and services, capital goods, upstream and downstream transportation) by 42% from a 2023 base year.

ภาคผนวก

ข้อมูลอ้างอิง

- Science Based Targets Initiative (SBTi)
- องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) หรือ TGO

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

bbl	บาร์เรล
drilling day	จำนวนวันที่ใช้ขุดเจาะ
litre	ลิตร
kg	กิโลกรัม
kWh	กิโลวัตต์-ชั่วโมง
m2	ตารางเมตร
m3	ลูกบาศก์เมตร
scf	ลูกบาศก์ฟุตมาตรฐาน (Standard cubic feet)
well test	การสำรวจหลุมขุดเจาะ

